

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.360 van 8 november 2016
in de zaak A. 219.282/X-16.632.**

In zake : XXXX
 woonplaats kiezend te 3001 Heverlee
 Groenveldstraat 60/002

 tegen :

 de STAD LEUVEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 mei 2016, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de stad Leuven (zonder referte) van 1 april 2016 [...] houdende: de weigering van de aflevering van een kids ID aan [A.B.]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 september 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster, die in persoon verschijnt, is gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Rechtsmacht

3. Op 17 maart 2016 vroeg verzoekster voor haar dochter A. B. een Kids-ID of elektronisch identiteitsdocument voor kinderen onder de twaalf jaar aan. Met de bestreden beslissing weigert de verwerende partij haar de afgifte ervan.

4. Naar luid van artikel 16*bis* van het koninklijk besluit van 10 december 1996 ‘betreffende de verschillende identiteitsdocumenten voor kinderen onder de twaalf jaar’ kan van bij de geboorte een elektronisch identiteitsdocument op naam van een Belgisch kind onder de twaalf jaar worden uitgereikt door de gemeente waar het Belgisch kind is ingeschreven in de bevolkingsregisters. Nog volgens het artikel 16*bis* wordt het uitgereikt op verzoek aan de persoon of de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over het Belgisch kind onder de twaalf jaar.

5. Uit die bepaling volgt, aldus het auditoraatsverslag, dat de uitreiking van een Kids-ID een subjectief recht is “dat door de regelgeving rechtstreeks aan de aanvrager toekomt indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan. De gemeente beschikt hierbij niet over een appreciatiebevoegdheid”.

6. De partijen betwisten dat terecht niet.

De betwisting betreft de vaststelling van een subjectief recht, waaromtrent, gelet op de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, de Raad van State zonder rechtsmacht is.

7. Er is bijgevolg reden om het beroep te verwerpen, met dien verstande dat de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd aangezien zij verzoekster meedeelde dat de weigering binnen zestig dagen na de kennisgeving kon worden bestreden bij de Raad van State. Zij zette zo doende verzoekster op het verkeerde been.

IV. Depersonalisatie

8. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoekster dat bij de publicatie van het arrest haar identiteit en die van haar dochter niet worden opgenomen.

Het verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwijst de verwerende partij in de kosten, begroot op het rolrecht van 200 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoekster, noch die van haar dochter bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht november 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust.